

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4661/2022
05.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Милошевић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе "Љубица Вребалов" Пожаревац, коју заступа Градско правобранилаштво Пожаревац, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1164/2022 од 07.07.2022. године, у седници одржаној 05.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1164/2022 од 07.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 455/20 од 23.11.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено решење директора тужене бр. .. од 17.09.2020. године и решење Конкурсне комисије тужене бр. .. од 27.08.2020. године. Ставом другим изреке, наложено је туженој да спроведе поновни поступак доношења одлуке о пријему на радно место једног ... сарадника са пуним радним временом у радни однос на неодређено време. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 159.000,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 1164/2022 од 07.07.2022. године, ставом 1. изреке, одбио као неосновану, жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Пожаревцу П1 455/20 од 23.11.2021. године. Ставом 2. изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију тужене. Трошкове ревизијског поступка је тражио опредељено.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а битна повреда прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 12. истог Закона, на коју ревидент у ревизији указује није разлог због ког ревизија може да се изјави на основу одредбе члана 407. став 1. тачке 2. и 3. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, директор тужене је донео Правилник о организацији и систематизацији послова Предшколске установе бр. 1905 дана 23.03.2018. године, на који су Управни одбор установе и Градско веће Града Пожаревца дали сагласност. Правилником је, поред осталих радних места, систематизовано и радно место у оквиру групе ... послова – ... сарадник, као и услови за обављање тог посла. Тужилац је био запослен код тужене на одређено време по уговорима о раду од 20.04.2014. године и 25.06.2018. године, тако што је обављао послове "референт за ...", односно "... сарадник". Пре истека времена на које је засновао радни однос по уговору од 25.06.2018. године тужилац је туженој поднео захтев за споразумни престанак радног односа 14.10.2019. године, па је директор тужене донео решење о престанку радног односа тужиоцу 31.10.2019. године. Директор тужене је 11.06.2020. године донео одлуку и расписао конкурс за пријем у радни однос радника на неодређено време, између осталог, и за радно место "... сарадник", а конкурс је објављен у Листу "Послови и огласи" 17.06.2020. године. На конкурс се јавило пет кандидата, међу којима и тужилац, од којих двоје није испуњавало услове конкурса. Директор тужене је, решењем од 30.06.2020. године, именовано конкурсну комисију коју су чинила три члана, поред осталих и секретар ББ, који је, у току конкурса преминуо. Потом је директор тужене, 29.07.2020. године, донео решење о именовању конкурсне комисије у коју је, поред већ именована два члана, именовано и ВВ (уместо секретара установе) дипломираног правника за ... послове. Конкурсна комисија је 12.08.2020. године, Националној служби за запошљавање, упутила захтев за обављање психолошке процене способности кандидата који су конкурисали за радна места по предметном конкурсном, међу којима и два кандидата за радно место "... сарадник" и то: ГГ и ДД, а није упутила тужиоца на психолошку процену по овом конкурсном, са образложењем да је тужилац упућен од стране тужене по претходном конкурсном од 22.01.2020. године за радно место "... сарадник" на психолошку процену способности 20.06.2020. године. Према извештају Националне службе за запошљавање, кандидат АА (тужилац) у већој мери задовољава захтеве за обављање послова "... сарадник", а по извештају исте службе од 11.08.2020. године кандидат ГГ такође у већој мери задовољава захтеве за обављање послова "... сарадник", док је кандидат ДД одустала од поступка психолошке процене. Селекција кандидата за радно место за које је конкурисао тужилац извршена је 03.08.2020. године, тако што је конкурсна Комисија обавила разговор са кандидатом ГГ, 17.08.2020. године, док са тужиоцем разговор није обављен, нити је исти био позиван на разговор са Комисијом, а разлози за непозивање тужиоца на разговор нису образложени. Конкурсна комисија је за радно место "... сарадник" изабрала кандидата ГГ, како је констатовано на записнику Комисије од 17.08.2020. године, а потом је 27.08.2020. године, Комисија донела оспорено решење бр. ..., којим је за пријем у радни однос на неодређено време за радно место "... сарадник" изабрана ГГ из ... . У образложењу решења је, поред осталог, наведено да је

конкурсна Комисија утврдила да постоји укупно четири кандидата чије су пријаве благовремене, потпуне и које испуњавају услове конкурса и да је између наведених кандидата сачинила листу за ужи избор, на којој су се нашли кандидати ГГ и ДД, па је те кандидате упутила на психолошку процену способности. По добијеним резултатима сачињена је листа кандидата који испуњавају услове за пријем у радни однос, па је са кандидатима са листе обављен разговор 17.08.2020. године, и одлучено да се у радни однос прими кандидат ГГ из ... . Против тог решења тужилац је изјавио жалбу 09.09.2020. године, која је, оспореним решењем директора бр. .. од 17.09.2020. године, одбијена као неоснована. У образложењу тог решења је, поред осталог, наведено да је конкурсна Комисија спровела изборни поступак у складу са законом и изабрала кандидата који испуњава све законом прописане услове за заснивање радног односа, тако што је показала најбоље резултате у току обављеног разговора и оставила најбољи непосредни утисак на чланове конкурсне Комисије.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца усвојили, применом одредбе члана 139. и 154. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 88/2017 ... 6/20), налазећи да су побијане одлуке тужене незаконите, имајући у виду да у раду конкурсне Комисије која је донела спорно првостепено решење .. од 27.09.2020. године, није учествовао секретар, па је на тај начин повређена одредба члана 154. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања, која прописује да је обавезни члан комисије секретар установе. Даље, по мишљењу нижестепених судова, у конкретном случају, повређена је и одредба члана 154. став 4. истог Закона, јер тужилац није упућен на психолошку процену способности за рад са децом и ученицима коју врши надлежна служба за запошљавање, применом стандардизованих поступака, иако је према записнику Комисије, његова пријава била уредна, јер је имао сву потребну документацију, при чему закон није предвидео могућност да се кандидат не упућује на процену уколико постоји извештај о процени која је обављена у вези неког ранијег конкурса. По мишљењу нижестепених судова, у конкретном случају повређена је и одредба члана 154. став 7. Закона о основама система образовања и васпитања, јер Комисија није обавила разговор са тужиоцем, а ни у записницима ни у решењу о избору кандидата нису наведени разлози због којих разговор са њим није обављен.

По мишљењу Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 139. Закона о основама система образовања и васпитања, прописано је да у радни однос у установи може да буде примљено лице под условима прописаним законом, тако што се, у смислу става 2. те одредбе Закона, услови из става 1. овог члана доказују приликом пријема у радни однос и проверавају у току рада. На основу одредбе члана 154. став 1. истог Закона, пријем у радни однос на неодређено време врши се на основу конкурса који расписује директор. Директор доноси одлуку о расписивању конкурса, коју на основу става 3. одредбе члана 154. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања, спроводи конкурсна комисија коју именује директор. Обавезни члан комисије је секретар установе. Комисија има најмање три члана. На основу става 4. истог члана Закона, комисија утврђује испуњеност услова кандидата за пријем у радни однос из члана 139. тог закона, у року од 8 дана од дана истека рока за пријем пријаве. Ставом 5. истог члана Закона, прописано је да кандидати из става 4. тог члана закона, који су изабрани у ужи избор, у року од 8 дана

упућују се на психолошку процену способности за рад са децом и ученицима, који врши надлежна служба за послове запошљавања применом стандардизованих поступака. Конкурсна комисија сачињава листу кандидата који испуњавају услове за пријем у радни однос у року од 8 дана од дана пријема резултата психолошке процене способности за рад са децом и ученицима. Конкурсна комисија обавља разговор са кандидатима са листе из става 6. овог члана и доноси решење о избору кандидата у року од 8 дана од дана обављеног разговора са кандидатима.

У конкретном случају, у раду Комисије тужене није учествовао секретар установе, као обавезни члан, пошто је у току спровођења конкурса секретар преминуо а није изабран нови секретар, при чему ВВ, која је замењивала секретара тужене предшколске установе, није имала лиценцу за секретара, што значи да је побијану одлуку донела Комисија у непотпуном саставу. Тужилац није упућен на психолошку процену способности за рад са децом и ученицима коју врши надлежна служба за запошљавање, применом стандардизованих поступака, супротно одредби члана 154. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, иако је његова пријава на конкурс била уредна (није одбачена), нити је Комисија са њим обавила разговор, као кандидатом, а била је дужна на основу одредбе члана 154. став 7. истог Закона. Због тога је правилан закључак нижестепених судова да су побијане одлуке тужене незаконите, па тужена неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију, тужиоцу нису признати јер му нису били потребни на основу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић